

عنوان مقاله:

بررسی طراحی اقلیمی بومی در راستای کاهش مصرف انرژی با تاکید بر مناطق گرم و خشک ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فریال سادات سیادتی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، دانشکده معماری، شاهرود، ایران.

حمیدرضا شعاعی - دانشگاه آزاد واحد شاهرود، دانشکده معماری، شاهرود، ایران.

انسبه عبدالهی مهر - دانشگاه تهران، دانشکده هنر های زیبا، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش مصرف سوخت و انرژی و افزایش آلودگی هوا و محیط زیست و همین طور خطر کاهش سوخت های فسیلی و منابع زیرزمینی انرژی سعی شده است در این تحقیق به بررسی طراحی اقلیمی بومی ایران (در مناطق گرم و خشک) پرداخته شود و از آن در راستای بهبود و کاهش مصرف انرژی استفاده شود. در چند دهه اخیر معماری ایران دچار چالش های بسیاری شده است و بدون توجه به ساختارهای سنتی گذشته در شهرهای مختلف ساخت و سازهای بسیاری انجام شده است. این مقاله طراحی اقلیمی بومی را روشی موثر در راستای کاهش مصرف انرژی در ساختمان ها معرفی می نماید که می توان از قابلیت های آن در معماری شهرسازی معاصر نیز استفاده نمود. معماران گذشته و سنتی ایران کاملا با اقلیم و آب و هوای ناحیه ای که در آن قصد خانه سازی داشتند آشنا بودند و با توجه بهمسائل و مشکلات هر اقلیم راه حلی معمارانه در اینیه سنتی اجرا میکردند تا آسایش هر چه بیشتر ساکنان آن منطقه را به وجود آورند. در مناطق گرم و خشک نیز چنین اصلی در معماری بومی رعایت شده است و خانه ها کاملا سازگار با محیط و اقلیم شکل گرفته اند و از این رودر مقاله حاضر به بررسی معماری و شهرسازی بومی در مناطق گرم و خشک پرداخته شده و سپس در مورد کارکردها و پتانسیل این فضا ها در معماری گذشته و تاثیرات آن در کاهش مصرف انرژی و آنچه می تواند در معماری معاصر موثر باشد بحث شده است. در این پژوهش از روش توصیفی تحلیلی وهمچنین مطالعات کتابخانهای و اسنادی، استفاده شده است

کلمات کلیدی:

معماری بومی؛ مناطق گرم و خشک؛ انرژی؛ معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279875>

